

Samling af Afgørelser

Sag C-521/14

**SOVAG – Schwarzmeer und Ostsee Versicherungs-Aktiengesellschaft
mod
If Vahinkovakuutusyhtiö Oy**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus)

»Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civilretlige spørgsmål — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 6, nr. 2 — retternes kompetence — søgsmål mod den pågældende som tredjemand anlagt af en tredjemand mod en part i en retssag ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt«

Sammendrag – Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. januar 2016

1. *EU-ret — fortolkning — tekster på flere sprog — ensartet fortolkning — afvigelser mellem de forskellige sproglige versioner — hensyntagen til opbygningen af og formålet med det pågældende regelsæt*

[Rådets forordning nr. 44/2001, art. 6, nr. 2]

2. *Samarbejde om civilretlige spørgsmål — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — søgsmål mod den pågældende som tredjemand anlagt af en tredjemand mod en part i en retssag ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt, og som har en nær sammenhæng med denne sag — denne rets kompetence — betingelse*

[Rådets forordning nr. 44/2001, art. 6, nr. 2]

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 35)

2. Artikel 6, nr. 2), i forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den omfatter et søgsmål, som er anlagt af en tredjemand i henhold til nationale bestemmelser, mod sagsøgte i en oprindelig retssag, hvorved et regreskrav – som har en nær sammenhæng med dette oprindelige søgsmål – med hensyn til den skadeserstatning, der er udbetalt af den nævnte tredjemand til sagsøgeren i denne oprindelige retssag, gøres gældende, på betingelse af, at kravet ikke er rejst for at unddrage denne sagsøgte sit værneting.

Det fremhæves i 15. betragtning til forordningen, at det af hensyn til en harmonisk retspleje er nødvendigt at mindske risikoen for parallelle retssager mest muligt og undgå, at der træffes indbyrdes uforenelige retsafgørelser i to medlemsstater, mens det i 12. betragtning til forordningen bemærkes, at der er behov for som kompetencekriterium at supplere sagsøgtes bopæl med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje. Behandlingen

af det oprindelige søgsmål og af det krav, som gøres gældende af en tredjemand mod en af parterne i den førstnævnte sag, og som har en nær sammenhæng med dette første søgsmål, inden for rammerne af denne samme retssag, er imidlertid egnet til at fremme de ovenfor nævnte formål i en situation, hvor et søgsmål er blevet anlagt af den skadelidte mod den skadesansvarliges forsikringsgiver, og hvor en anden forsikringsgiver, som allerede har udbetalt skadelidte delvis erstatning for hans skader, søger regres for denne skadeserstatning hos den første forsikringsgiver. Såfremt der ikke var mulighed herfor, ville der være risiko for, at to retter ville nå frem til divergerende afgørelser i den samme sag, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse således ville være usikker.

(jf. præmis 38-40 og 47 samt domskonkl.)